

**Wyrok z dnia 29 lipca 1997 r.
I PKN 217/97**

Przywrócenie pracownika do pracy na inne stanowisko niż poprzednio zajmowane jest niedopuszczalne (art. 45 § 1 KP).

Przewodniczący SSN: Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Adam Józefowicz, Janusz Łętowski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 1997 r. sprawy z powództwa Henryka B. przeciwko Zakładom Lotniczym "P.M." Sp. z o.o. w M. o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, na skutek kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 13 lutego 1997 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Wojewódzkiemu-Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

Pozwany Zakład Lotniczy "P.-M." Sp. z o.o. w M. w sprawie z powództwa Henryka B. o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne wniósł kasację od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 13 lutego 1997 r. [...] Zaskarżonym orzeczeniem zmieniono wyrok Sądu I instancji oddalający powództwo w ten sposób, że przywrócono powoda do pracy u strony pozwanej "na stanowisko konstruktora lub pilota doświadczalnego". W kasacji postawiono zarzuty naruszenia prawa materialnego i procesowego oraz wniesiono o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II instancji względnie o jego zmianę i oddalenie apelacji powoda od wyroku Sądu I instancji. Zdaniem strony wnoszącej kasację zaskarżony wyrok narusza art. 10 w związku z art. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19 ze zm.), co polega na błędnym ustaleniu Sądu II instancji, iż nie istniały określone w tej ustawie przyczyny zmniejszenia zatrudnienia, skoro w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 31 października 1996 r. zwolniono około 80 pracowników, w tym również konstruktorów, do których w dniu otrzymania wypowiedzenia zaliczał się powód. Nie jest uzasadnione ustalenie Sądu II instancji, że strona pozwana nie dokonała wszechstronnej oceny pracowników wytypowanych do zwolnienia. Zarzucono także naruszenie art. 42 § 4 KP polegające na przyjęciu przez Sąd II instancji, iż pozwany powierzył powodowi pełnienie obowiązków tylko na okres 3 miesięcy oraz art. 60 KC w związku z art. 300 KP przez uznanie, że strony nie mogły dokonać zmiany umowy o pracę w drodze porozumienia. Postawiono także zarzut naruszenia art. 45 § 1 KP przez przywrócenie powoda na inne stanowisko (pilota doświadczalnego) niż poprzednio zajmowane (konstruktora). W odniesieniu do naruszenia przepisów procedury zarzucono błędne zastosowanie art. 325 i art. 328

KPC przez zamieszczenie w uzasadnieniu elementów rozstrzygających oraz obwarowanie części rozstrzygnięcia zawartej w uzasadnieniu warunkiem uzyskania przez powoda ważnej licencji pilota doświadczalnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zarzuty kasacji są uzasadnione.

Błędny jest pogląd Sądu II instancji o czasowym przeniesieniu powoda na podstawie art. 42 § 4 KP ze stanowiska pilota doświadczalnego na stanowisko konstruktora. We wrześniu 1995 r. poinformowano powoda, że zostanie mu wypowiedziana umowa o pracę na stanowisku pilota, jeżeli nie znajdzie sobie innej pracy u strony pozwanej. Z dniem 1 listopada 1995 r. powód został zatrudniony jako konstruktor. Sąd I instancji trafnie zatem przyjął, iż nastąpiła zmiana umowy o pracę w drodze porozumienia stron. Powód pracował na nowym stanowisku pracy do upływu okresu wypowiedzenia, które złożono mu dnia 24 lipca 1996 r. Sąd II instancji w ogóle nie odniósł się do zastosowanej przez Sąd I instancji konstrukcji zmiany umowy o pracę w drodze porozumienia stron i przyjął bezpodstawnie, iż Sąd I instancji uznał, że zmiana umowy o pracę została dokonana przez wypowiedzenie warunków pracy i płacy (art. 42 § 1-3 KP). Zasadnie zatem kasacja stawia zarzut naruszenia art. 42 KP i art. 60 KC w związku z art. 300 KP. Tym samym został także naruszony art. 45 § 1 KP, gdyż powód został przywrócony nie "do pracy na poprzednich warunkach", lecz alternatywnie na stanowisko konstruktora lub pilota. Z uzasadnienia Sądu II instancji wynika, iż jego zdaniem powód powinien być początkowo przywrócony na stanowisko konstruktora, a po uzyskaniu ważnej licencji należy go przenieść na stanowisko pilota. Trafnie podniesiono w kasacji, że stanowi to naruszenie przepisów art. 325 i art. 328 KPC wyrażające się w zamieszczeniu w uzasadnieniu elementów rozstrzygających i pozbawienie sentencji wyroku jednoznaczności.

Sąd II instancji ustalił, odmiennie od Sądu I instancji, że wypowiedzenie powodowi umowy o pracę nie było uzasadnione. Jego zdaniem nie istniały przyczyny ekonomiczne uzasadniające zwolnienie oraz nie następowało zmniejszenie zatrudnienia. Sąd ten nie wskazał jednak dowodów, na których oparł te ustalenia, a sam nie prowadził postępowania dowodowego. Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd II instancji powinien zatem rozważyć kwestię, czy wypowiedzenie było uzasadnione w aspekcie art. 1 i art. 10 powołanej ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. oraz art. 45 § 1 KP.

Z tych względów na podstawie art. 393¹³ § 1 KPC orzeczono jak w sentencji.

=====